

Ragna Prag Magdalen?

106090

Ad. Kvinnens stilling i det nye Norge, og kvinnenes reaksjon overfor den tyske propaganda.

I Nasjonal Stalings program - det som efter Reichskommissars tale den 25/9 40 nu skal være den norske politikkens retning linjer heter det:

..... Vyrdnaden for kvinnens virke i hjemmet og for morskal- let høines. Politisk, rettslig og yrkesmessig likestilling mellem mann og kvinne.....

Posten er omhyggelig formet slik som en mener det passer for den norske egenart. De norske kvinner er på grunn av parti- politikken ikke nådd langt med hensyn til fremskutte, politi ske stillinger, men de har gjennom sine glimrende organisa- sjoner gjort sig sterkt gjeldende i det politiske liv og har utrettelig arbeidet med de sociale saker, som staten gjennom årene har helt eller delvis forsømt.

Nu frykter de for, at den nye tid vil sette dem helt utenfor og henvise dem til kjøkken og barnoverelse. De sier:

"Den nye tid, inspirert fra Tyskland, vil nu isolere kvinnen i egne skarpt avgrensede organisasjoner, sjalte oss ut av al innflytelse på statens stell. Vi vil få lov til å ha bare e en funksjon, være mannens lydige hustru, koke hans mat og fø de hans barn, og ellers stille med socialarbeid, forsåvidt det angår samfunnsforsorg, syke og barn. Bare hvis det blir bruk for oss, som f. eks. i Tyskland nu under krig, vil vi få lov å ha lønnet arbeid. Nu vil vi bli satt tilbake til våre bestemødres stilling i samfundet, de som måtte se frem til ekteskapet som eneste chance til forsørgelse. Hvordan skal det kunne passe for oss, hvor kvinnene er blitt slik som landet trengte oss, fordi naturen er så barsk og karrig at den krever en innsats også av kvinnene. Hvor fiskerhustru ene og bøndehustruene og mange, mange andre har måttet kjemp livskampen som mannens kamerat i godt og ondt? Og skal det store overskudd av kvinner her i landet, de som ikke kan få en mann og sette barn inn i verden, skal de stemples som min dreverdige, fordi de ikke fikk opfylle sin bestemmelse, som de kanskje så inderlig gjerne vilde ha gjort?"

Denne reaksjonen skyldes sikkert den omstendighet, at den ty ske propaganda i bøker og skrifter så ensidig har fremhevet kvinnenes morskall, mens det er blitt sagt så lite om deres innflytelse i samfundet. Norske kvinner kjenner ikke grunnen til dette. De vet ikke, at Tyskland efter verdenskrigen var et døende folk, og at det nye Tyskland har sett det som sin største oppgave å redde sin verdifulle rase for verdensfelles skapet.

Vel har kulturbolsjevismen her i landet gjort et nedbrytende arbeid blandt kvinnene, og befolkningsspørsmålet gir grunn til bekymring, men den norske kvinne er sund og sterk, bringer den nye tid arbeidsmuligheter for alle, vil den norske kvinne sikkert med glede yde sitt bidrag til Germanerstammen bevarelse og fortsettelse, selv om hun beholder sin frie poli tiske stilling og sin fulle arbeidsrett.

Og ut fra disse forutsetninger bør propagandaen legges an, om den skal vinne tillit hos Norges kvinner.